धातारंतपसा प्रीतं ययाचे सहि राक्षसः। दैवा सर्गः १०
त्सर्गादवध्यत्वंमर्त्येष्वास्था पराङ्मुखः॥ ४३ ॥ सोहं
दाशरथि र्भूत्वा रणभूमेर्बलिक्षमं। करिष्यामि
शरैस्तीक्ष्णैस्तच्छिरः कमलोच्चयं॥४४॥ अचिराद्यज्व
भिर्भागं कल्पितं विधिवत्पुनः। मायाविभिरनालीढ
मादास्यध्वे निशाचरैः॥ ४५ ॥ वैमानिकाः पुण्यकृत
स्त्यजन्तुमरुतां पथि। पुष्पकालोकसंक्षोभं मेघावर
णतत्पराः॥ ४६ ॥

धातारमिति। हि निश्चये स राक्षसस्तपसा प्रीतं प्रसन्नं
धातारं ब्रह्माणं दैवाद्दैवसम्बन्धिनोष्टविधात्सर्गात्सृष्टेर्हेतोरव
ध्यत्वं वधायोग्यत्वं ययाचे किं० राक्षसः मर्त्येषु मनुष्येषु आस्था
आदरस्तस्मात्पराङ्मुखः॥४३॥ सोहमिति। सोहं दाशरथिर्दश
रथस्यापत्यं भूत्वा तीक्ष्णैः शरैर्बाणैस्तस्य शिरांस्येव कमलानि
तेषामुच्चयं राशिं रणस्य भूमेर्बलिः पूजा तत्र क्षमं योग्यं करि
ष्यामि॥ ४४ ॥ अचिरादिति। यूयं भागमंशमचिरात् शीघ्रं पुन
रादास्यध्वे ग्रहीष्यथ किं० भागं यज्वभिर्याज्ञिकैर्विधिवत्कल्पितं
दत्तं पुं किं० भागं मायाविभिर्मायावद्भिर्निशाचरैराक्षसैरनाली
ढमनास्वादितं॥४५॥ वैमानिकादिति मरुतां देवानां पथि मार्गे
वैमानिका विमानेन चरन्तः पुण्यकृतो जना मेघेष्वावरणमन्त
र्धानं तत्र तत्पराः सन्तः पुष्पकस्य रावणविमानस्यालोको
दर्शनं तस्मात्संक्षोभं त्यजन्त॥ ४६ ॥